

**Belgische Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

GEWONE ZITTING 1994-1995 (*)

17 JANUARI 1995

WETSVOORSTEL

**tot toekenning van
rechtspersoonlijkheid, bestuurlijke
en wetenschappelijke autonomie
aan de tien nationale
wetenschappelijke instellingen
van de Staat, afhankelijk van
de Minister van Wetenschapsbeleid**

AMENDEMENT

N° 1 VAN DE HEER MARSOUL

Artikelen 1 tot 7

Deze artikelen vervangen door een enig artikel (*nieuw*), luidend als volgt :

« Enig artikel. — De wet van 28 december 1990 tot oprichting van het Koninklijk Instituut voor de Nationale Wetenschappelijke en Culturele Instellingen en van het Koninklijk Instituut voor Aarde- en Ruimtetenschappen wordt opgeheven. »

VERANTWOORDING

Uit de bespreking blijkt dat het nuttig is enkel dit element uit mijn wetsvoorstel (het vroegere artikel 7, 1°) te weerhouden. Er wordt volledig tegemoet gekomen aan wat ik in punt 1° van de toelichting bij mijn wetsvoorstel argumenteerde.

Zie :

- 506 - 91 / 92 (B.Z.) :

— N° 1 : Wetsvoorstel van de heer Marsoul.

(*) Vierde zitting van de 48e zittingsperiode.

**Chambre des Représentants
de Belgique**

SESSION ORDINAIRE 1994-1995 (*)

17 JANVIER 1995

PROPOSITION DE LOI

**octroyant la personnalité
juridique et l'autonomie
administrative et scientifique
aux dix établissements
scientifiques nationaux de
l'Etat qui dépendent du
Ministre de la Politique scientifique**

AMENDEMENT

N° 1 DE M. MARSOUL

Articles 1er à 7

Remplacer ces articles par un article unique (*nouveau*), libellé comme suit :

« Article unique. — La loi du 28 décembre 1990 portant création de l'Institut royal d'établissements scientifiques et culturels nationaux, et de l'Institut royal des sciences de la terre et de l'espace est abrogée. »

JUSTIFICATION

L'examen en commission fait apparaître qu'il suffit de garder cet élément de ma proposition de loi (l'ancien article 7, 1°, proposé) pour atteindre totalement l'objectif visé (voir le 1° des développements de ma proposition).

Voir :

- 506 - 91 / 92 (S.E.) :

— N° 1 : Proposition de loi de M. Marsoul.

(*) Quatrième session de la 48e législature.

Sedert de goedkeuring van de wet van 28 december 1990 en mijn wetsvoorstel dd. 10 juni 1992 is de toestand op het terrein grondig gewijzigd.

Het St. Michielsakkoord heeft ondubbelzinnig het federale karakter van de 10 nationale wetenschappelijke instellingen bevestigd. Op dit vlak is de onduidelijke situatie welke door de staatshervorming van 1988 geschapen was opgeheven.

De bedoelde wet van 28 december 1990 is nooit in werking getreden. De Koning heeft immers nog geen gebruik gemaakt van zijn bevoegdheid (artikel 35 van de wet) om de datum vast te stellen voor de inwerkingtreding. Ondertussen heeft de federale regering de DWTC opgericht. Deze nieuwe administratie is de samenvoeging van de DPWB en de resterende diensten van de oude ministeries van onderwijs en cultuur. Daardoor beschikt de federale regering opnieuw over een voldoende sterke administratie die in staat is de werkzaamheden van de tien wetenschappelijke instellingen op te volgen. Deze gekozen oplossing past ook in het streven naar budgettaire zuinigheid : controlerende en coördinerende tussenniveaus met een beperkte toegevoegde waarde worden opgeheven en de minister oefent rechtstreeks, via zijn administratie, zijn toezicht uit.

Met het oog op de rechtszekerheid is het aangewezen de juridische toestand in overeenstemming te brengen met de feitelijke situatie.

H. MARSOUL

Depuis l'adoption de la loi du 28 décembre 1990 et le dépôt de ma proposition de loi du 10 juin 1992, la situation a profondément évolué sur le terrain.

Les accords de la Saint-Michel ont confirmé clairement le caractère fédéral des 10 établissements scientifiques nationaux, clarifiant ainsi une situation rendue floue par la réforme de l'Etat de 1988.

La loi du 28 décembre 1990 n'est jamais entrée en vigueur, le Roi n'ayant pas encore exercé son pouvoir (article 35 de la loi) de déterminer la date d'entrée en vigueur de cette loi. Entre-temps, le gouvernement fédéral a créé les SSTC. Cette nouvelle administration résulte de la fusion entre les SPPS et les services restés fédéraux des anciens ministères de l'Education nationale et de la Culture. De la sorte, le gouvernement fédéral dispose de nouveau d'une administration capable de suivre les activités des dix établissements scientifiques. Cette solution s'inscrit également dans le cadre de la politique d'économie budgétaire : les niveaux intermédiaires de contrôle et de coordination à faible valeur ajoutée sont supprimés et le ministre exerce directement son pouvoir de contrôle par le biais de son administration.

Il convient, dans un souci de sécurité juridique, d'aligner la situation juridique sur la situation de fait.